

S'Arenal de Mallorca

BOLLETI INFORMATIU N.º 0

GENER 1981

Editorial

A S'Arenal de Mallorca, una de las ciutats
amb més habitants de la nostre illa, feia
falta una revista periòdica on poguessim
donar les notícies de cada dia, les
notícies que per produir-se
al poble ens afecten de ben aprop.
Una revista per poder expressar-hi
les nostres inquietuds
Una revista que ens serveixqui de vehicle
per comunicar-nos entre els s'arenalers
Mitjançant aquesta revista, impulsarem
l'independència municipal
del nostre poble; els s'arenalers
podrem saber cada mes quines activitats
quines gestions s'han fetes per
aconseguir l'autogovern i la
unificació del nostre poble
avui trossetjat.
La naixent autonomia d'aquestes Illes,
els avantatges de tipus
econòmic, social, de dignitat simplement
el fet de governar-nos per
nosaltres mateixos i no haver d'estar
en tot subordinats a les decisions de gent
forastera, és molt important
Procurarem tocar aquest tema molt sovint.
La defensa de la nostra llengua,
de la bella i mil·lenària
llengua catalana, llengua parlada
pels nostres reis,
cultivada pels nostres literats
llengue culta
entre les més cultes de la Terra
altre temps orgullosa
perque els qui la parlavan
vencien a les batalles,
avui menyspreada, vençude per la força de
les armes, la defensa d'aquesta llengua
serà una constant
de la nostra revista i ella serà la de cada una
de les seves planes.

La lluita per una comunitat més justa,
on tots tinguem cabuda,
on tots puguem viure amb un mínim
de seguretat i benestar
s'ha de reflectir en els articles.
Es necessària la integració
de tots a aquesta
comunitat: gent nascuda
a S'Arenal, mesclada
amb gent venguda de tot arreu de Mallorca
i d' altres Illes, dels altres Països Catalans,
del País Basc,
de Galícia i de les contrades
de parla castellana, de França,
de Bèlgica i Holanda, d'Alemanya
i Anglaterra. Tots ens hem d'integrar dins aquest
S'Arenal sota la mateixa senyera i
parlant la mateixa llengua.
Des de la nostra revista
fomentarem aquesta integració.
Aquesta revista
ha d'esser de tots els s'arenalers. Tots els
habitant d'aquest poble,
els qui hi facin feina, els qui hi passin
temporades, si defensen l'independència
municipal de la nostra
zona i alhora la
identitat mallorquina i catalana
d'aquesta terra,
tindran cabuda a les seves planes.
Començam amb mitjans casolans
no tenim doblers ni
coneixements per fer-ho millor, pero si la gent
ajuda amb les seves subscripcions,
els empresaris amb els seus anuncis i,
els lletraferits
amb les seves col·laboracions, ben prest,
aquesta revista
no haurà de tenir enveja
a cap altre de Mallorca.

AUTOBUS

L'Empresa Riera, amb combinació de la FEVE ens ha donat el servei d'autobusos durant els darrers 25 anys i no ho ha fet malament. Els autobusos són nets, els conductors i cobradors simpàtics -sempre hi ha excepcions-, i unes freqüències acceptables.

Del que es queixaren els s'arenalers i l'associació de veïnats al capdavant, fou del poc cas que ens va fer sempre la Companyia Riera quan demanàvem, ho-férem en moltes d'ocasions-, quan demanàvem autobusos fins més tard.

S'Arenal és un poble que viu de nit. Molta gent acaba la

feina més tard de les deu i viu a Ciutat. Els turistes van a Ciutat i si volen anar al teatre, al cine o simplement a donar un tomb per la capital no tenen perquè haver d'agafar un taxi a la tornada. Noltros, els s'arenalers, els qui no tenim cotxe ens interessa molt tenir autobús fins a la mala hora, tant els que vivim a S'Arenal i volem anar a divertir-nos, conferències, estudis, com els qui viuen a Ciutat i els interessa quedar fins tard a S'Arenal.

Per aquest motiu hem pressionat per tal que SALMA arribàs fin aquí i ho hem conseguit.

L'Empresa Riera no se retirarà de moment i d'aïo ens

n'hem de congratular. La competència sempre és bona per als usuaris. Esperem que les companyies competiran en timent dels autobusos, simpatia del personal i preus.

Amb SALMA tindrem autobusos fins a la una i mitja, busos, descomptes pels pensionistes i més freqüències.

Un altre avantatge, serà poder anar fins a Son Du sense haver de canviar d'autobús.

I que, especialment a l'estiu, les aglomeracions no siguin tan grosses. Amb el dotzena d'autobusos anirem rumb a ampliar.

MATEU JOAN FLORIT

S'ARENAL DE MALLORCA

Bolletí informatiu del poble de S'Arenal

Edita:

L'Associació de Veïnats de Son Sunyer

Coordinador:

MATEU JOAN FLORIT

Colaboradors:

MIQUEL AMBROS
JOAN LLABRES
TOMEU SBERT

Fotografies:

GABRIEL MOLL

Disseny:

GUILLEM SOCIAS

Imprimeix:

IMPREMTA BAHIA

DEPOSIT LEGAL

P.M. 473-80

Preu: 25. — Ptas.

BANDERA DE LES ILLES

Molt encertada ha estat la idea dels membres de la Comissió dels Onze que redacten L'Estatut d'Autonomia, en l'Elecció de la bandera per a la nostra Comunitat Autònoma.

Hagués estat un gran desencert, l'imposició a totes les Illes de la Bandera de Ciutat, que com sabem és la de les quatre barres vermelles damunt fons grog amb la fraja morada i el castellet.

Hagués estat un gran desencert, perquè aquesta bandera, mai fou reconeguda per la part forana, ni per Menorca, i molt menys per les Illes Pitiuses.

A l'edat mitjana i especialment a la guerra de las Germanies, la senyera de las quatre barres anava al davant dels exèrcits dels pagesos i menestrals, contra els nobles i senyors de Ciutat. Els pobles de Mallorca, la part forana, tingueren sempre per bandera la senyera del Rei En Jaume.

A les altres illes germanes, mai tingueren altre bandera que la de les quatre barres i, mai reconegueren la del castellet, que en tot cas coneixerem com a centralista i opressora.

Es per tant un triomf de la part forana i de les Illes Menors el fet que el nostre Estatut declari oficial la senyera de les quatre barres, amb l'auditiu de l'escut del Consell General, per diferenciar-la de les altres comunitats autònomes: Aragó, Andorra, El Rosselló, Catalunya i València.

MATEU JOAN

INTERNATIONAL MEETING PLACE

Nº 1 EN ARENAL

A S'ARENAL DE MALLORCA
a la plaça de Maria Cristina

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

EL NOSTRE IDIOMA A SES CADENES

Que le llengue catalana és rlada a Ses Cadenes per un nte per cent de la població i que el u per cent restant l'enten, es fácil comprovar. N'hi ha prou entrar a qualsevol dels tres cafès es populars per adornar-se comp- que les converses, els jocs, tot es en la nostra llengua.

Aquest fou un dels motius que cidiren a la Directiva de l'Asso- ciació de veinats a fer una recollida firmes demanant que les misses i funerals a la capella de Ses Cade- s fossin en le nostre llengua.

Dels dos cents habitants de Ses adenes, cent seixante firmaren el document demanant que les misses i pecialment els funerals -se gent de s Cadenes non molt afectats anar als funerals i no es deixam asi cap- fossin en la nostra llen- a.

Tot contents amb el plec de sig- tures, anàrem en comissió a veure senyor rector de S'Arenal a manar-li que no fes més mises en raster més temps. Li vam explicar ie els peninsular de Ses Cadenesja taven integrats, que tots parlaven entenien el mallorquí, i que ell, nb la seva pastoral podria contri- uir no a la, integració de la nostra nt puig ja estava integrada, sino a normalització lingüística de la ostra comunitat.

El rector ens va escoltar de ma- gana. i ens va informar que de isses en mallorquí res de res. El ctor de S'Arenal diu que el allorquí no és català. Que a Ses adenes som castellans i hem de

continuar essent-ho. Aixó va venir a ser més o menys la seva, resposta.

Anarem al palau. El Vicari Ge- neral i el Vicari Episcopal de la nostra zona, ens escoltaren i di- gueren que teniem raó. Que ten- guéssim un poc de paciència i que tot s'arreglaria, ja que el nou vicari era molt catalanista i amb la seva ajuda tratariem de convencer al rec- tor.

L'Arxiprestat de S'Arenal, els membres del qual són els rectors de S'Arenal, Sant Ferran, Es Pil.larí, Ca'n Pastilla, Es Coll i Es Molinar, es reunir no fa molt sota la presi- dència de l'arxiprest, Mossen Mi- quel Ambrós, vicari de S'Arenal- i amb la presència del Vicari Episco- pal.

Els rectors de totes les parro- quis --llevat del de S'Arenal- esti- gueren d'acord en que cada dia s'havien de dir més misses en català, i que obviement, a Ses Cadenes, que ho havien demanat s'havia de començar tot d'una.

El rector de S'Arenal no ens vol dir misses en la nostra llengua i com és natural té els seus argu- ments: "Els qui han firmat el docu- ment demanant misses en català, no van a missa". Si ho feim en mallor- quí no sabran contestar. "Si hi ve qualche foraster no ens entendrà. Lluitadors encarnanissats per fer- nos perdre la nostra identitat na- cional i fer desaparéixer de les nostres terres, la nostra bella llen- gua.

MATEU JOAN FLORIT

AIGUA I CLAVAGUERES

Ses Cadenes és un poble sec. És ver que tothom te une cisterna o un pou, i amb això cobreix les cesessi- tats més vitals d'aigua como és el beure, guiar, rentat, etc.

Avui, per, no és com abans. Les rentadores automàtiques gasten una quantitat grossa d'aigua. Anar al vater suposa avui dos poals d'aigua. La gent se renta ben sovint i cada banyera que omplim, son molts de litres.

La gent de Ses Cadenes ha de comprar cada any molts camions d'aigua i ha d'estar alerta a gastar- ne massa. Ses Cadenes és un poble sec, la gent no rega els arbres i les hortalisses del seu corral.

Ses Cadenes és un poble que no creix, perque la gent no vol fer casas de pisos a un lloc sense aigua.

Si posam aigua a Ses Cadenes, can- viarà la manera de viure de molte de gent.

Se podrà automatizar al máxim la neteja dins les cases, i se podran re- gar les hortalisses del corral. No aran falta els motors per pujar l'aigua, la presió de l'aigua que ve de la muntanya serà suficient. Tindrem l'aigua millor de Mallorca. Aigua Mineral, la mateixa que ve-

nen embotallada, que ve directa- mente de les fonts de la muntanya de Tramontana, i que és relativa- ment barata.

Es clar que l'aigua no és suficient. També necessitam clavagueres. Ara amb els pous negres va be perquè en gastam poca. En tenir aigua a bon preu i en abundància, els pous negres s'ompliran ràpidament i lla- vors serie gros el gasto de buidar- los, alhora seria ben poc higiènic viure damunt un pou negre ben ple. A més del gastòrum que suposa buidar el pou negre, tots sabem la pudor que fan els camions al reatli- zar aquesta operació.

Jo pèns que les clavagueras són una cosa ben necessària i que van uni- des a la duita d'aigues a Ses Cade- nes.

El pressupost de la duita d'aigues a Ses Cadenes, actualitzat a l'octubre del 80 és de 4.788.456 pessetes i, amb uns tres millons més possible- ment es podrien fer també les clava- gueras.

Abans de fer res, cal meditar-ho bé. Entre tots hem de decidir el que és millor pel nostre poble.

MATEU JOAN FLORIT

CAFETERIA SANT DIEGO

COQUES DOLCES CADA DIA
I AL VESPRE MUSICA DE PIANO

SOGESUR

SERVEI MUNICIPAL D'AIGUES, TERME DE
LLUCMAJOR

ALTERAR LA QUALITAT DE L'AIGUA SIGNIFICA
ATEMPTAR CONTRA LA VIDA DELS HOMES I DELS
RESTANTS ÉSSERS VIUS QUE DEPENEN D'ELLA.

ART. 3 de la Carta Europea de L'Aigua.

GUARDERIA INFANTIL

PETITÓ

EL TEUS INFANS ESTARAN BEN CUIDATS
A LA PLAÇA REINA MARIA CRISTINA

PERSONAL ESPECIALITAT

TEL. 26 68 15

ANIVERSARI DEL CLUB "TOTS JUNTS"

El dia 8 de desembre d'enguany el Club Parroquial "Tots junts" de S'Arenal celebrà el seu aniversari. Ara fa set anys que fou fundat pel P. Miguel López, caputxí, llavors vicari de S'Arenal, amb col.laboració d'un grup de joves que en aquells moments es reunien al Club nàutic. Dels primers components en queden ara cinc: En Damià Tomàs, En Nadal Caldentey, president del Club, en Toni Rueda, entrenador de l'equip de futbol, en Joan Llompart i en Rafel Jaen, el més jove dels cinc, un al.lotet encara el dia que fou fundat el Club.

Han pasat set anys de llavors ençà. Set anys és un període de temps curt i llarg. Es curt per poder veure els fruits del Club, és llarg per fer-ne ja un balanç d'activitats.

El Club Parroquial "Tots junts" està obert a tothom, a tot jove i adolescent que cerqui una formació integral de la seva persona, o sigui, una formació baix l'aspecte religiós, cultural, esportiu i recreatiu. Evidentment això és un objectiu, un desideràtum, que sempre està lluny de la realitat. Ara bé crec que la realitat pot parlar per si mateixa.

D'entre les activitats culturals destacaré las sessions de formació musical i literària, les vetllades agradables que s'han pasat al Club gràcies al montatge d'una obra teatral a càrrec dels mateixos joves. I aquesta activitat ha transcendit més enllà del Club, ja que els mateixos joves han fet representacions teatrals en les festes populars d'homenatge als Vells. També en aquest terreny ha esdevingut tradicional la representació de la popular Comèdia mallorquina sobre els Reis d'Orient.

Com a entitat recreativa, el Club, que forma part dels Grups d'Esplai de Mallorca, ha fet campaments, que han constituït una de les experiències més positives de convivència i treball comunitari i son recordats

amb satisfacció i recança pels qui hi participaren. Se n'han fet dos a Mallorca, dos a Formentera, un a Menorca, a la Vall d'Aran i a Barcelona.

L'esport, un dels objectius del Club, ve polaritzat quasi totalment pel futbol, ja que està integrat dins la Federació Balear de Futbol. L'equip del Club forma part de la segona categoria juvenil, i són bastants els qui afirmen que els al.lots del Club són capaços de donar un espectacle de bon futbol. Altres activitats esportives són el ping-pong i l'excursionisme.

Hi ha encara l'aspecte religiós. El nostre Club, sense ser estrictament confessional, ha crescut a l'ombra de la Parròquia i està allotjat en els seus locals. Això fa que els joves prestin a la Parròquia la seva ajuda sempre que és necessari. Han col.laborat en la preparació de celebracions litúrgiques o de festes parroquials que tenien una projecció especial sobre la joventut. En aquets sentit faran sentir la seva presència en la visita pastoral que dins poc farà el Bisbe a la zona de S'Arenal.

En motiu del setè aniversari els joves van preparar una vetllada recreativa per als seus pares, amics i antics socis, que va consistir en breus jocs escènics de caràcter humorístic. Després d'una primera part de "show" - per dir-ho així -, va seguir una segona part de convivència i alegria compartida per tots els presents.

Això va ser la nit del diumenge 7 de desembre.

Voldrie acabar aquesta ressenya tot animant el Club a seguir en la seva tasca. No estaria gens malament que, a semblança del Barça, el Club "Tots junts" fos més que un Club, és a dir, un lloc de convivència i formació i una fornalla d'homes i dones capaços d'aconseguir que a S'Arenal, o allà on sigui, s'hi visqui millor.

Per molts d'anys!

Miquel Ambrós i Albertí

APARTAMENTS TURÍSTICS

El Consell executiu del Consell General Interinsular ha aprovat un pla de control dels apartaments turístics no legalitzats, milers dels quals es troben al nostre municipi. La primera de les mesures serà la publicació, al Butlletí Oficial de la Província, de la llista dels apartaments turístics legalitzats i també dels que estan en tràmits de legalització. Tot això, per iniciar tot seguit una campanya de vigilància respecte a la contratació de places extrahoteleres que es produï de manera si més no irregular. La sanció per cada una de les places contractades il.legalment serà de cinc mil pessetes.

Això és una dura resposta contra el descontrol actual que hi ha al subsector, dels apartaments, que ofereix al

mercat turístic de les Illes més de cent mil places. Això fa que la situació sigui prou difícil, ja que el Consell no pot controlar la qualitat turística que creu que s'ha d'oferir a tots els visitants, cosa que ja ha motivat més d'una protesta.

El Consell comunicarà aquesta disposició de manera individual a tots aquells apartaments que no consten a la llista dels legalitzats, de manera que puguin iniciar ràpidament els tràmits per a la seva normalització. Si això no succeís i, per tant, no hi hagués un compromís per part dels promotors d'aquests apartaments de complir la legislació vigent, el Consell procediria a les sancions, que fins i tot podrien arribar al tancament.

**SI US INTERESSA TRASPASSAR o COMPRAR
QUALQUE BAR o CAFETERIA o COMPRAR UN
SOLAR, o un TROS DE TERRA**

**TELEFONO, 26 72 13
TRACTE DIRECTE**

SUMINISTRAMENTS

ARENAL

**AIGUA - CALEFACCIO - GAS - ELECTRICITAT
ENERGIA SOLAR -**

Carrer Amilcar, 14 - Tel. 26 53 29

BARTOMEU ADROVER

**VENTA DE PRODUCTES DE NETETJA
COLOCACIO DE PAVIMENTS I RAJOLES
VITRIFICAR PAVIMENTS, MANTENIMENT A
L'HOSTELERIA, POLIMENTS, REBAIX DE
TERRAÇOS**

Plaça Reina Maria Cristina, 8 - Tel 26 35 51

MANOLO RODRIGUEZ

Sabates per a tots

El Carrilet de S'ARENAL

JOAN LLABRES I RAMIS

Tenim el gust d'acompanyar-vos a S'Arenal, antany llocarró compost per una ambosta de cases escampades, on alguns llucmajorers benestants hi malpassaven unes poques setmanes de l'estiu. Allà hi trobarem encare un antic especier, i el mateix temps tindrem ocasió de conèixer com era la Platja de Ciutat fa tan sols cinquanta anys. En Aquell Temps, els nostres paratges eren totalment solitaris i la vorera de la mar un verdader desert. Materialment no hi havia ni camí ni carretera. No havia arribat encara la febre de banyar-se a les nostres aigües blaves. I mancarien un caramull danys per arribar les massives onades de cares rosses i de cabells daurats que, avui en dia, afamagades de sol i iode, baixen del septentrió per tombar-se damunt les nostres arenes immaculades, per torrar-s'hi, talment gambes a la planxa. Llavors no. La naturalesa era aquí totalment verge.

Al començament de la platja, si venien de Ciutat, hi trobaven Ca'n Pastilla, que tenia una dotzena de cases només. Però amb tot i esser tan pocs els veïns, els tranvies elèctrics hi descarragaven, tres o quatre voltes al dia, uns escasos passatgers. Hem dit que la platja era llarga i deserta. En tot el seu trajecte hi havia sols tres cases: La primera era Ca'n Rigo, la segona Ca'n Moner i la tercera... la tercera encara no hi existia. Així de solitari era el nostre paratge.

No volem dir amb això que no s'hi ves qualque persona nedant, amb la vestimenta pròpia de l'època, amb les clàssiques retxes de zebra, d'un dit d'amplaria, i que sols li deixava al descobert la mitat dels braços y dels genolls en avall. Amb un poc de bona sort podieu topar-vos amb alguns pagesos, quan s'havien acabades les messes, eixencants damunt la bístia, junyida a voltes al carro, que entrava dins l'aigua fins que aquesta li arribava tall de panxa. Que també les bísties tenen dret a rentar-se al manco una volta a l'any...!

Corregueren els temps. I l'evolució arribà també a la nostra platja. Els diumenges d'estiu començaren a veure-s'hi alguns banystes més, tots ells de les nostres contrades, cercant refrescar-se en els rigors de la canícula. Llavors, sense esperar un minut més, les nostres autoritats civils, sempre zeloses de l'ordre i del bon nom, programaren, ran de S'Arenal, tres zones ben delimitades, veinades una de les altres, per els diferents usuaris de les nostres aigües jurisdiccionals. La pri-

mera, que es trobava ran de la desembocadura del Torrent dels Jueus, estava reservada al sexe femení, seguia en direcció cap a Ciutat, la zona on s'havien de banyar els homes. I a continuació venia la tercera zona, que era destinada a les bísties! Així de separats els tres grups, amb son corresponent rètol...!

Per unir les dues poblacions indicades - Ca'n Pastilla i S'Arenal - no hi hsis ni fins i tot un mal camí. Així mateix, per salvar aquesta distància de cinc quilòmetres, hi havia un trenet, d'un sol vagó, que recorria la platja a uns quinze metres de l'aigüe. Era un trenet amb motor de gasolina, que us resplandia dins el cervell.

Una dolça i suau tremolor us invadia les cames i el cos sencer, per fer més variat el trajecte. A la fi ho agraïau perquè us llevava la son i així podíeu admirar millor el paisatge i les maravoloses postes de sol.

Era un trenet domèstic, pacífic i sense pretensions, que amb greu dificultat mai sobrepassava els quaranta per hora, malgrat que els majors d'edat cregessin que aquella velocitat vertiginosa era ben temerària, puix que corrien el perill de sortir-nos dels rails o esclafar-nos contra las mateixes cares. I com que ningú mai no tenia presses, ni d'anada ni de vinguda, era prou comprensible que esperassin que hi fossin tots, perquè tots tenien dret d'anar a Ciutat. ¿Que tenia que veure si Madó Antònia no havia acabat de planxar-se les faldetes i l'havien d'esperar una mica? O Mestre Pere, amb els mostatxos cargolats, que semblaven emmidonats, que venia aferrat a un grandió covo d'alatxa? O Madó Miquela, que arribava amb una descomunal senalla d'hortalissa, com cada dissabte? O Ne Rosa, fresca i falaguera com una titina, que no acabava mai d'empimpollarse, pero anar a comprar-se unes sabates noves, perquè havia d'anar a nocés...? Tot això eran motius més que raonables. I era ben clar que haviem d'esperar que hi fossim tots?

D'aquesta manera el nostre familiar feia i desfeia el camí, que hi ha entre S'Arenal i Ca'n Pastilla, tres pics cada dia. A l'arribada a Ca'n Pastilla el passatge i la mercaderia havia de transbordar als esmentats tranvies elèctrics, que en teoria ens havien d'esperar per dur-nos a Ciutat. Deim això, perquè, a voltes, segons l'humor del tranviari, ens feien la mala jugada de partir quan al nostre trenet sols li mancaven cent metres per arribar. Aquest petit contratemps tampoc no ens girava massa el ventre, perquè ningú tenia

massa pressa, i podien optar entre tornar a S'Arenal o esperar el pròxim tranvià que arribaria tres horas més tard. L'amo del cafè de La Sirena tenia un bon cor, i ens deixava seure a tots dins el seu establiment, mentre prenguessim un cafè o una copa de suc.

Perquè vegeu com era de familiar el nostre trenet, us diré que el conductor es prenia el dret, desiera, d'aturar la maquinaria, per botar i arribar fins a l'aigua -unes vint passes només- d'ons arreplagava uns quans tions o branques, que el temporal havia tirat damunt l'arena. Ell necessitava llenya per encendre el foc per fer el sopar i per escalfar-se les vetlades d'hivern. En feie un feix el fermave i, a peu segur i amb parsimònia patriarcal, retornava al vagó. La col·locava al lloc que manco estorbàs al passatge. I llavors, a tot gas, per rescabalar el temps perdut, tornàvem a partir... Creis-me: si un dia teníeu pressa, era millor pertir a peu...

I com que en aquest món tot té la fi, s'acabava el viatge i la tertulia familiar dins el nostre trenet. Havíem arribat bé, sans, sense novetat a S'Arenal, a las cotxeries, que es trobaven davant l'actual Club Nàutic. Ja hem dit que S'Arenal tenia dues o tres gredades de cassetes, unes mirant a la mar i las altres afileradas al carrer de Sant Cristòfol. El poblet tenia tres cafès: Can Lluc, Cas Baster, Ca n'Espirull, on, els vespres, els pescadors hi jugaven a cartes, buidant uns quants tassons d'aiguarent. Ca Na Grina era cafè i botiga. I Ca Sa Poblera estanc y cafè. Tots ells a l'esmentat Carrer de Sant Cristòfol. Fins i tot els s'arenalers tenien una fabriqueta de fer electricitat, petitona, perquè no necessitaven gaire quilovats.

Les cases semblaven fetes totes amb el mateix patró; una ampla porxada, sostinguda per unes gruxades pilastres de maró -s'Arenal n'era molt ric- com encara es poden veure a la part alta de la població... Una graciosa i petitona església de marès, dedicada a la Mare de Deu, i el convent de les monges de la Caritat...; Així era S'Arenal de fa cinquanta anys! res de gratacles, que escarrinxen la panxa de les nuvolades i que han empetitit els carrers -L'Ajuntament de Llucmajor, d'aquelles saons, bé es mereix un diploma solemniat d'inaptitud per haver aprovat aquestes mastodòntiques construccions -res d'Hotels ni de restaurants, res de festes ni rètols lluminosos... S'Arenal era llavors un lloc de pau iserenor...!

ASCENSORS ASPE

Montatges i Reparacions
Tota classe D'ascensors
Carrer Marineta, 7
Tel. 26 62 32 - 54

ELECTRICA NOGALES

INSTAL·LEN ANTENES COLLECTIVES
T.V. COLOR i Reparacions
c/. Botánico H. Bianor, 3 - A - Tel 26 14 67

OLEGARIO

Argenteria i Rellotgeria
Compostures D'or, rellotges i gravacions
en 24 hores. Trofeus per Competicions

Carretera Militar, 230 - Tel. 26 08 93

AGRUPACIO D'HOTELERS PLATJA DE PALMA

L'esport segueix lluitant dins aquesta zona eminentment turística arenalera. Molta de gent emana la construcció d'un poliesportiu Municipal perquè així podrien practicar-se amb més amplitud els diferents esports. Els esports ara ja tenen adeptes e totes maneres moltes modalitats no poden practicar-se a nivell local per manca d'instal·lacions. Ja sabem que això és un problema no solament de S'Arenal, és problema de molts de llocs. Així i tot tenim l'obligació de suggerir que es vagi pensant en la construcció d'un poliesportiu. La Joventut ho sabria gràcies, i els vells també. De totes maneres ben fet està allò que a S'Arenal s'ha pogut aconseguir fins ara, en espera de coses més elevades quan les circumstàncies ho aconsellin.

UTBOL

Comptam, com tots sabem amb un equip de Regional Preterent que és La Unió Esportiva 'Arenal. Du una acceptable classificació i està pensant amb molta força d'ascendir a III Categoria Nacional. L'equip de 'Arenal està presidit per la Senyora Catalina Mestre i l'entrenador és En Juanjo Forneris, antic jugador del Real Mallorca en Primera Nacional. Es compta amb una bona plantilla. Una de les darreres alineacions al terreny Antoni Roses ha estat: presa a la porteria i Gimenez, Rubio, García, Fernández, Calvo, Seguí, Fernández, Luís i Sidro.

Per altre part, es compta amb un equip categoria aficionats, que per cert està destacant molt. Són primers en la classificació general i pareix segur que seran campions. Això pot ésser motiu que aquest equip vagi als campionats nacionals, la qual cosa significaria la promoció de la nostra zona esportivament parlant. Els aficionats s'arenalers, estan dirigits per N'Andreu Gelabert i tenen elements joves que poden arribar ben amunt, per exemple. En Damià Sastre. En Laye. En Rodriguez. En Calderon i altres.

En Juvenils tenim el Club Parroquial, que juga a segona divisió. Presideix en Nadal Caldentey i entrena en Toni Rueda. El Club Parroquial, té moltes simpaties i un caràcter totalment desinteressat dins la pràctica de l'esport juvenil i promoció.

També hi ha l'equip del Brassilia que presideix en Rafel Pastor, té la seu al Bar Brassilia a la Carretera Militar. Així mateix tenim el Club Lactància en les categories de menors i que ja pren part en competicions oficials. El Club Lactància està presidit per N'Antoni Gimenez i el preparador és En Carles Mayero.

També tenim equips de petanca, el Club Ciclista, Boxa, atletisme i esports nautics, d'això, però, en parlarem al pròxim número.

TOMEU SBERT

ESPORTS ESCOLARS

Durant els anys de la dictadura, els esports han estat elitistes. Jugaven a bàsquet, voleibol, handbol, tenis...i fins i tot a futbol, els alumnes de les escoles de pagament. La Porciúncula és avui, l'única escola de la nostra barriada que compta amb instal·lacions esportives suficients per poder donar als fills del més rics l'educació física que els permet sobresortir i ser els millors esportivament parlant.

L'escola d'EGB de la part de Llucmajor, té un camp de futbol sala i un de bàsquet, però a l'escola de Ca les Monges i a la d'EGB de la part de Ciutat, no hi ha res en absolut pel que fa a esports. Amb el cas de Ses Monges, ens adonem que no totes les escoles de pagament tenen instal·lacions esportives.

Els directius de l'associació de veïnats, pensam que tots els nins i nines de S'Arenal han de tenir igualtat d'oportunitats en l'ensenyança i per tant en l'aprenentatge dels diferents esports. Amb la col·laboració dels nins i nines de l'escola vam agranar el lloc del torrent dels Jueus, i a continuació hi vam instal·lar unes porteries de futbol-sala que poden servir per handbol.

Férem instàncies als dos ajuntaments per tal que agra-

nassin cada setmana el lloc. Pareix que això serà difícil d'aconseguir i haurem de cercar una solució. Com que el torrent és de tots, no és de ningú i ja se sap, un per l'altre i el torrent sense agranar.

També hem fet una instància als dos ajuntaments demanant que s'instal·lin llums al marge del torrent i que els nins puguin entrenar-se entrada de fosc. Ja veurem quin ajuntament ens fa més cas, i més prest ens il·lumina el torrent. Torrent que en el futur, des d'ara ja, és el poliesportiu per entrenar-se tots els nins i nines de S'Arenal.

I ho serà, hem demanat a l'Ajuntament de Ciutat-ells ho tenen molt bé, un bon presupost i molt d'empleats al Palau d'Esports-, hem demanat porteries de futbol-sala per posar al poliesportiu de davant l'Hotel Géminis i al tros de torrent al costat del Bar la Huerta. Esperem tenir-ho tot a S'Arenal dins pocs mesos.

L'Ajuntament de Ciutat ha creat un servei de reparacions d'instal·lacions esportives que fins ara funciona molt bé. Una telefonada al Palau d'Esports i la furgoneta amb els tècnics ve ràpidament a adobar els desperfectes que hi puguin haver.

FINQUES I LLOGUERS

ANTONI M.ª SASTRE BARCELO

C. MILAN, 15

TEL 26 06 49

FOTOS *Valeriano*

BODES, PRIMERES COMUNIONS, BATEIGS
TREBALLS INDUSTRIALS

Carrer de Sant Cristòfol, 7 - Tel. 26 11 41

ASSOCIACIÓ DE VEINATS SON SUNYER

CADA DISSABTE A LES 9 DEL VESPRE
REUNIÓ - AL BAR PISCIS

Carrer Del Gran i General Consell, 37

MAR DE MALLORCA

CONCESSIONARIS DE LA PLATJA DE PALMA

Venturós Any 1.981

FONDA - MESON

"LOS AMIGOS"

SI VOLEU MENJAR BE ANAU ON L'AMO
ÉS EL CUINER

Carrer Gran i General Consell, 27

A la Plaça dels Nins hi ha un petit bar que ven hamburgueses i begudes, desde fa molts d'anys. No fa molt de temps per resguardar-se dels vents i el fred, l'amo d'aquest bar va construir una caseta de fusta i vidres-suposam que sense cap permís de l'Ajuntament-al tros que hi ha entre el bar i l'acera. Els veinats varem reclamar a l'Ajuntament demanant que s'aclarís l'assumpte d'aquesta construcció i el celador d'obres ho va denunciar, però amb tant mala pata que va mostrar l'instància amb el nom del representant dels veinats que l'envia signada.

Ara, l'amo del bar està furiós contra l'associació de veinats i especialment contre el seu representant i diu que ferà i que deixarà de fer.

Els qui de veritat estan furiosos són els veinats de S'Arenal els quals han estat robats d'un tros que era seu. L'estètica de la Plaça dels Nins ha perdut amb la construcció d'aquesta caseta. Segons els guàrdies municipals, hi ha gent del poble que ha promès anar-hi de nit i tirar-la a terra.

Segurament que no caldrà arribar a tal extrem i l'Ajuntament de Ciutat ordenarà que la llevin.

Mentrestant, hi ha hagut malestar, maltractes i, s'ha deteriorat la convivència en aquesta barriada de S'Arenal per culpe d'uns aprofitats.

Estam segurs que si a S'Arenal tinguesim Ajuntament propi, aquestes coses no succeïrien.

MARCAPASSES

Molta de gent es preguntarà. I com ha acabat aquest trui de manifestacions en contra de la patronal de l'Hotel Acapulco?. El passat dia 10 de novembre, fou readmés un dels dos cambrers acomiadats a la conciliació previa al judici davant Magistratura de Treball. Dia 27 del mateix més tindrà lloc el judici del segon acomiadat. Hem d'esperar que tot es resolgui amb pau i harmonia i que no sien necessàries més manifestacions i avalots.

NECESSITAM INDEPENDENCIA MUNICIPAL

Els arguments a favor de la creació del nostre municipi són molts, un dell és l'aspecte cultural.

Aquest tardor, la Caixa ha organitzat diades culturals a diversos pobles de Mallorca. Quan els s'arenalers han demanat que se'n fessen també a S'Arenal ens contesten que no pot esser perque els només n'organitzen a pobles que sien municipi. I bé, a poblets on només hi ha dos empleats de La Caixa es poden patrocinar aquestes diades i conferencies, a S'Arenal on n'hi ha sis o set no ho poden fer y quan els demanan una solució ens diuen "Feis l'independència de S'Arenal d'una vegada".

SUCESSOS A S'ARENAL

Ara que molts d'Hotels han tancat, la gent té poca feina, uns se'n van de vacances, altres van a la Península a veure als seus familiars, altres se dediquen a robar.

A l'Oficina de Correus hi entraren els lladres, se'n dugueren una caixa forta ben grossa. Sortosament no hi havia massa doblers. Un parell de dies més tard fou trobada devers Ses Cadenes. Els documents, un talonari de loteria i altres efectes no es van perdre.

La matinada del dia 13 fou violentada la finestra lateral de l'apotecaria recentment inaugurada devora el consultori. Els lladres eren tres, amb llurs cares tapades com cal fer aquesta feina, no tengueren massa temps per cercar. L'amo En Pep Planells que viu damunt l'apotecaria es despertà amb el renou y començà CRIDAR: "Fugiu bandidos". "Cállate hijo de perra", li contestaren els lladrens rabats perquè no els deixaven fer la seva feina emb tranquil·litat. Se'n dugueren 50.000 pessetes, però no tocaren les drogues. Es clar que no tots els qui roben apotecaries són drogadictes.

El dia 19 foren detinguts per la policia nacional, tres "tirroneros" que pocs minuts abans havien robat desde un 127 els bolsos a dues alemanes a l'Avinguda Nacional. El cotxe patrulla va avisar per ràdio, se posaren controls a les sortides de S'Arenal i els tres lladres foren detinguts abans que tinguessin temps de desfer-se dels bolsos acusadors.

PINTADES A LES PARETS

N'hi ha de toda casta, d'extrema esquerra, d'extrema dreta i dels empresaris de les discoteques.

En descarrec dels discotequers, hem de dir que normalment empen paper, els classics pósters amb propaganda de las seves discoteques. i l'aferren damunt paret d'edificis en construcció o parets velles.

Això mateix fan les centrals sindicals CCOO i CNT, aferren damunt parets, normalment velles els seus pósters i, pinten amb sprais.

El que no està bé de cap manera, i la gent hi està molt en contra, és el que fan elements d'extrema dreta, de pintar amb sprai. L'sprai entra ben endins de la paret i és ben dificil de llevarlo, damunt parets noves y blanques d'edificis públics, que són de tots; aquest és el cas de la pintada que tots podem veure damunt la paret del consultori en contrade Comissions Obreres, i les creus gammades al costat.

Si els elements que fan les pintades i els partits que els recolzen fossin un poc intel·ligents, s'adonarien conte que aquestes pintades van en contra seu. De cada dia menys gent votarà partits que de manera tan inconscient embruten el nostre poble.

IL.LUMINACIO NADALENCA

Des de sempre l'Ajuntament de Lluçmajor ha posat llumets de nadal a la part que controla. Enguany tambe n'hi haurà a la part controlada per Ciutat, ja que aquest ajuntament dedica 75.000 Ptes. per barriada a llumets de nadal. La carretera Militar a l'altura de la Plaça dels Nins tindrà llumets enguany.

DON TONI ROSES

Pareix que Don Toni Roses no està massa content amb l'Ajuntament de Lluçmajor i això no es bo pels s'arenalers. Amb lo fàcil que seria posar el seu nom a l'escola, que no en té.

FOMENT DEL TURISME

A S'Arenal de Mallorca, desde Ca'n Pastilla fins al Cap Blanc, hi ha una agència del Foment del Turisme de Mallorca.

Que al nostre municipi tots vivim del turisme, no hi ha cap dubte, des d'els hotelers i agents de viatges que hi viuen directament, fins els comerciants, banquers, constructors, els pagesos de la rodalia, tots directa o indirectament vivim d'aquesta indústria.

Fomentar el turisme és doncs una cosa molt necessària dins la nostra zona. No sols els hotelers haurien d'esser socis del Foment, ho haurien d'esser els comerciants, els obrers, tots els s'aranelers. Tots hi sortiríem guanyant.

Desgraciadament, a la nostra zona el Foment està en

mans de gent incompetent, més que incompetent, gent que no va de fer feina.

S'Arenal espera qualche cosa de la Delegació del Foment S'Arenal te dret a que es fomenti el turisme a la zona i això no s'aconsegueix només fent promocions a l'estranger, fomentar les festes, del poble, col.laborar en les publicacions que es facin al poble, col.laborar amb altres associacions de la zona en qualsevol activitat de les que ajuden a la confraternització dels nadius amb els turistes, és també una tasca del Foment, una tasca que sens dubte pot donar els seus dividends.

MATEU JOAN FLORIT

AGENCI D'ASSEGURANCES A S'ARENAL

MARE NOSTRUM

Carrer d'en Bergues, 50

Tel. 26 53 74

XALETS · APARTAMENTS · PISOS I SOLARS

BAHIA AZUL C.I.S.A.

INFORMACIÓ: PASSEIG DE MALLORCA, 32 · A
TELEFONS, 21 70 86 — 21 33 12

CIUTAT DE MALLORCA

IMPREMPTA BAHIA AL SERVEI DE S'ARENAL

Tel. 26 27 69 - 26 32 31

Acta D'Independencia

Jo com a ciutadà d'aquest mon, me declar poble independent. Aquí està el problema. Si jo no tenc una clara consciència de qui som i, de la meua personalitat, no puc declarar-me independent de tots els lligams.

No cregeu qué tot això que he escrit sia veritat, és massa utòpic. Només em serveix de preambul per entrar dins el problema del nostre poble: S'Arenal de Mallorca.

S'Arenal de Mallorca, no es pot declarar independent degut a que actualment no te consciència de poble.

Però és clar, la llei no ho demana a n'això.

La llei sols contemple l'aspecte econòmic, demogràfic i la situació geogràfica.

Nosaltres volem l'independència municipal de S'Arenal, però actualment ens trobam amb els mateixos problemes que patim amb els dos municipis; la gent ve a S'Arenal a guanyar o gastar doblers, res més.

No ens preocupa en absolut de si es canvien els noms dels carrers, ni si es posen faroles noves, ni si hi ha més policia. La gent va a lo seu.

Fins ara he criticat.

El turisme, única font de riquesa del nostre poble, cada dia baixa més i, S'Arenal s'enfonsa.

Aquest és un dels motius més importants per a la creació del nostre municipi.

Els diners de S'Arenal s'han de quedar a S'Arenal. S'han d'invertir al nostre poble. S'ha de promocionar l'agricultura, altres indústries que no depenguin del turisme. Hem d'amillorar l'aspecte del poble, a fi de tornar a ser el millor centre turístic de Mallorca.

GUILLEM SOCIES I MONSERRAT

GLOSES

M'han demanat qualche cosa per una fulla local.

M'han suggerit una glosa que ens parli de S'Arenal.

Volem editar un diari d'un caràcter mensual; serà això un noticiari discret, molt nostre i formal.

Ademés, ja m'ham parlat que ho escrigui amb mallorquí jo amb tal de no contradi talment ho deix redactat.

Alabem s'iniciativa de motius s'aranelers, que com una mostra viva plasmarem en es papers. !!Amb order, gust i progrés!!

Tomeu Sbert

No hi ha estrella com sa lluna
En sa nit per dar claror,
Estrella en més resplandor
Que és el sol damunt la una.

Algaida, sa gent comuna.
Es més fine a Llucmajor.
A Sa Pobla, canyom bo.
Geerretes de Manacor
N'hi ha de grosses i petites,
I ses dones que fan pipes
Cada qual l'ofici seu.

Ses monges, són a Sineu,
i ses taronges a Sóller,
però s'hi fa qualche polla
Que es pollastre li fa aleta.

Es curros a Sa Vileta,
i a Andraitx los garballons;
A L'Horta, carabassons
Colfloris de bone pinya.

A Ciutat peix de mesquina
Pels contadors i senyors,
Però pels treballadors
Ni una triste sardina.

EN JORDI CATXOT